

Slavko Štimac svojom je ulogom potvrdio status majstora glume

PULA 55. FESTIVAL IGRANOG FILMA
 TEŠKO DA JE MOGAO POČETI BOLJE

Izbrušeni i zaokruženi film

Riječ je o "Buicku Rivieri" Gorana Rušinovića, koji već od prvog kadra najavljuje da se radi o neuobičajenom i eksperimentalnom filmu

PIŠE
VESNA PAŽIN LAUŠIĆ

Ovogodišnji, 55. festival igranog filma u Puli teško da je mogao početi bolje. Već prvi dan nacionalnog natjecateljskog programa, u subotu, prikazan je film koji nakon dugo vremena dokazuje da i Hrvati znaju snimiti vizualno posve izbrušeni i artistički zaokruženi igrani film.

Riječ je o "Buicku Rivieri" Gorana Rušinovića, 85-minutnom filmu snimljenom prema (gotovo istoimenoj) noveli Miljenka Jergovića, koji već od prvog kadra najavljuje da se radi o za ovdašnje prilike neuobičajenom, gotovo bi se moglo reći eksperimentalnom filmskom ostvarenju. No, za razliku od brzo i žestoko eksperimentalnog, nagrađivanog Rušinovićeve prvog filma "Mondo Bobo", "Buick Riviera" film je dugih, zamrnutih kadrova i sporog ritma, te nestvarno lijepih prizora snijegom uspavanog američkog gradića Farga, u kojemu je uglavnom sniman. Na svu sreću, lijepi prizori nisu i sve što nudi taj četiri godine te uz mnoge nedaće snimani film o dvojici Bosanaca, Bošnjaku i Srbinu, emigranatima koji u

SAD-u ne nalaze mir za kojim su pobjegli iz domovine.

Naprotiv, prepoznatljivo emotivnom kamerom Igora Martinovića ("Gospodica") zabilježeni nadrealno prigušeni krajolik te poigravanje s kadrovima i rakursima, tako dobro dočaravaju unutarnja stanja glavnih likova da je teško, barem na filmu, zamisliti ikakav dijalog ili dramaturgiju koja bi ih dopunila ili nadmašila.

Sjajni glumci

Ukratko, Rušinović je u potpunosti uspio prenijeti introspektivnu atmosferu knjige, te, kontrapunktiranjem bosanske tragedije i kaosa i američke (lažne) idile i reda, priči dati novi, audio-vizualni razlog postojanja.

Sve navedeno i dalje bi, međutim, bilo tek originalno stilsko poigravanje da nije sjajnih glumaca: ulogom Hasana Hujdura, Bošnjaka kojeg progone sjećanja na rat i obitelj te jedini mir nalazi u starom autu iz naslova filma, Slavko Štimac potvrdio je status majstora glume.

No, pravi podvig ipak je napravio Leon Lučev. Nakon što je u nekoliko prethodnih uloga dokazao da je možda i najbolji glumac na ovim prostorima, Lučev je s ulogom bosanskog Srbina Vuka koji i u Americi gubi sve, naznačio da bi mogao biti i puno više od toga. Lučev toliko uvjerljivo igra naizgled snalažljivog i uspješnog, no zapravo izgubljenog čovjeka nečiste savjesti, da pomislite kako bi svijet s ovih prostora napokon mogao dobiti Gorana Višnjica koji doista zna glumiti i Radu Šerbedžiju koji ne preglumljuje, ali i još nešto više.

Bosanac Lučev

«Kazu da su otočani uglavnom ljudi koji su pobjegli iz Bosne, pa se tako ja samo možda vraćam natrag», duhovito je odgovorio dobro raspoloženi Leon Lučev, koji je inače Zlarinac - odgovorio je na pitanje novinara na press-konferenciji o tome zašto u posljednje vrijeme stalno glumi Bosance.

Riviera, a ne Rivera

«Automobil, koji je u nazivu knjige i filma, light motiv je čitave priče - Hasanu Hujduru jedini je dom, Vuki se pokaže tragičnim utočištem, a njegov naziv bio je i predmetom cjenkanja kod iznajmljivanja vozila prilikom snimanja filma. Naime, čovjek iz Minneapolisa koji im je ustupio jedan od 17 Buicka koje posjeduje, uvjetovao je tu posudbu samo time da se film zove točno "Buick Riviera", a ne "Buick Rivera", kako je Jergović naslovio knjigu.